

Jánk Károly
SZEPTEMBER TOVALÓDÍT

Szeptember tovalódít,
október szele ráz,
mindenkit hazaszólíts,
gőzőlj most, szamovár!

Tőkén fonnyad a szőlő,
dombok közt fut a nyár,
ráérős, kese ősz jön,
mustot szűr aranyán.

Szél bukfencez a tarlón,
borzolgatja haját.
Fény görnyed, vele tallóz,
hervadt dísz a nyakán.

Barnán füstöl az alkony,
mély éj boltozatán
már nem gyúl ki a balkon,
épp csak pislog a láng.

Szeptember szava ordít,
október szele bánt,
mindenkit hazalódít,
zord esték sora vár.

ÚTON SZEKEREM

Úton szekerem,
nótám követem.
Nótám keresem
úton, szekeren.

Nótám tekereg
ördögszekeren.
Fokhagymagerezd,
meddig mehet ez?

Hangom tekerem,
nótám keresem,
ő meg szekerez
ördögszekeren?!

Ördögszekeren
vígán szekerez,
hangom kesereg:
fogd meg, ne ereszd!

Még majd bereked!
Meddig tekereg?
Rázós szekeren
nótám szekerez...

Ráróm megülöm,
nótám fütyülöm,
hívom, s odajár,
nem szól soha már.

PÓKEMBER

Filmvásznon gépfegyvert
lóbázó pókember,
piff, paff, puff, lő vagy rúg,
száz lóval versenyt fut.

Ártatlant megpártol,
mást megver, elpáhol –
szó, varr, mos – mindent tud,
kell, nos hát, helyben fut.

Pókháló-módszerrel
felhőn lóg pókember,
fegyvert tölt – mást nem tud,
nem kímél ózonlyuk,
tűnj már el – piff, paff, puff!

